

Abstrakt

Dizertačná práca sa zameriava na problematiku československo-španielskych vzťahov v období medzi rokmi 1918-1977. Hlavným ťažiskom práce je výskum španielskeho komunistického exilu v povojnovej ČSR a slovenského a českého antikomunistického exilu vo frankistickom Španielsku, s využitím nových metodologických prístupov a konceptov (každodenná rezistencia, (i)mobilita). Prostredníctvom prípadových štúdií zameraných na každodennosť „heterodoxných“ španielskych exulantov, sa práca venuje tiež otázke dichotómie medzi španielskymi kolektívami v Ústí nad Labem a Prahe. Bádanie je taktiež orientované na otázku rozvoja hospodárskych stykov medzi ľudovo-demokratickým Československom a Francovým Španielskom, ako aj následný proces znovunadviazania diplomatických stykov medzi oboma krajinami, pričom si dizertačná práca kladie za cieľ kontextualizáciu povojnových československo-španielskych vzťahov do reality studenej vojny. V neposlednom rade práca analyzuje vzťahy či už medzi jednotlivými emigrantami (vedúcimi predstaviteľmi exilu a jeho „radovými“ členmi), ako aj medzi Komunistickou stranou Československa (KSČ) a Komunistickou stranou Španielska (PCE).

Kľúčové slová: Československo; Španielsko; Exil; komunistická strana; studená vojna; každodenná rezistencia; (i)mobilita